

31.5.2004

200/4/03

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Ulla-Maija Lindström

VEROEHDOTUSMENETTELYN PIIRIIN SIIRTÄMINEN

1

KANTELU

Kantelija arvosteli 28.1.2003 päivätyssä kirjeessään tapaa, jolla verovelvolliset siirretään veroehdotusmenettelyn piiriin. Verovelvolliselle ei lähetetty siitä henkilökohtaista tiedotetta.

Kantelija kertoi, että kun veroilmoituksen antamisajankohta lähestyi, hän etsi kotoaan veroilmoituslomakkeita, mutta ei löytänyt niitä. Hän soitti verovirastoon, jossa virkailija ilmoitti, että hänet ja hänen puolisonsa oli siirretty veroehdotusmenettelyyn. Hänelle selvitettiin, että veroehdotusmenettelyn piirissä olevat eivät saa vuodenvaihteessa veroilmoituskaavakkeita, vaan heille lähetetään toukokuussa veroehdotus. Jotta kantelija ja hänen puolisonsa eivät olisi laiminlyöneet veronkorotusuhalla sanktioitua ilmoitusvelvollisuuttaan, he joutuivat verohallinnon käytännön johdosta varmistamaan ja tiedustelemaan veroviranomaisilta, tuliko heidän antaa veroilmoitus vai oliko heidät siirretty veroehdotusmenettelyyn. Tällainen menettely, joka johti arvailuun ja tiedusteluihin, ei ollut asiallista hallintomenettelyä, etenkin kun se arvatenkin aiheutti huomattavan määrän tiedustelusoittoja viranomaisille vain sen takia, ettei verovelvollisille tiedotettu asiasta asianmukaisesti.

2

SELVITYS JA VASTINE

Kantelun johdosta hankittiin Verohallituksen selvitys, johon kantelija antoi vastineen.

2.1

Verohallituksen selvitys

Ilmoitusvelvollisuus

Selvityksen mukaan verohallinto toimittaa henkilöasiakkaiden verotuksen joko veroehdotusmenettelyä tai veroilmoitusmenettelyä noudattaen. Veroehdotusmenettely otettiin käyttöön veroilmoitusmenettelyn rinnalle ensimmäisen kerran rajoitetusti verovuoden 1994 verotuksessa. Veroehdotusmenettelyn alkuvuosina, jolloin menettelyssä olleiden asiakkaiden lukumäärä vuosittain suureni, verohallinto lähetti uuteen menettelyyn kuuluville asiasta henkilökohtaisen tiedotteen.

Myöhemmin henkilökohtainen tiedote lähetettiin vain niille, jotka siirtyivät ilmoitusmenettelystä veroehdotusmenettelyyn, eli olivat ensimmäistä kertaa veroehdotusmenettelyssä. Tämä tapahtui verovuonna 1999, jolloin veroehdotusmenettelyyn kuuluvien määrää nostettiin vajaalla 700 000 asiakkaalla. Kun veroehdotusmenettely vakiintui, henkilökohtaisesta tiedotteesta luovuttiin. Veroehdotusmenettelyssä oli vuonna 2000 noin 3 miljoonaa verovelvollista ja perinteisessä veroilmoitusmenettelyssä noin 1,2 miljoonaa verovelvollista.

Kun ainoastaan uusille veroehdotusmenettelyn piiriin otetuille lähetettiin henkilökohtainen tiedote, aiheutti tämä asiakkaiden keskuudessa epätietoisuutta. Henkilökohtaisten kirjeiden lähettämistä veroehdotusmenettelyyn piiriin kuuluville luovuttiin, koska kirjeen lähettäminen noin 3 miljoonalle veroehdotusasiakkaalle veroilmoitusmenettelyn yhteydessä ei ollut tarkoituksenmukaista.

Henkilökohtaisista tiedotteista luopumisen jälkeen veroilmoitus- tai veroehdotusmenettelyyn kuulumisesta tiedotettiin lehdistötiedotteissa alkuvuodesta veroilmoituksen jättöajan yhteydessä ja touko-kesäkuussa ennen veroehdotusten viimeistä palautuspäivää. Tiedotuksessa pyrittiin erityisesti korostamaan, että asiakkaille ei aiheudu taloudellisia seuraamuksia, jos he perustellusti olettivat kuuluneensa veroehdotusmenettelyn piiriin.

Verohallituksen veroilmoituksen antamista koskevan päätöksen mukaan vain niillä asiakkailla, jotka ovat saaneet verohallinnolta veroilmoituslomakkeet niihin liittyvine oppaineen, on velvollisuus jättää veroilmoitus alkuvuodesta. Jos asiakas ei ole saanut verohallinnon veroilmoituslomaketta eikä myöskään veroehdotusta, on hän päätöksen mukaan velvollinen antamaan veroilmoituksen viimeistään 19.6. eli vasta veroehdotuksen viimeisenä palautuspäivänä. Tässä vaiheessa asiakkaan on tullut selvittää asia verotoimistosta, jos hän on ollut asiassa epätietoinen. Tähän asiakkaita on myös ohjattu Verohallituksen lehdistötiedotteissa.

Veronkorotuksen määrääminen

Verohallituksen yhtenäistämisohjelmien mukaan tilanteissa, joissa veroilmoitusmenettelyyn kuuluva asiakas perustellusti erehtyy pitämään itseään veroehdotusasiakkaana ja jättää veroilmoituksen 19.6. mennessä, hänelle ei määrätä veronkorotusta. Jos kuitenkin veroilmoitusta on häneltä pyydetty ennen 19.6. eikä hän ole antanut ilmoitusta pyynnöstä huolimatta, veronkorotusta voidaan määrätä. Asiakkaalta, joka kuuluu veroilmoitusmenettelyn piiriin, eikä ole palauttanut veroilmoitusta, yleensä pyydetään sitä. Jos asiakas palauttaa veroilmoituksen pyydettyä aikana, hänelle ei yhtenäistämisohjelmien mukaan määrätä veronkorotusta. Ilmoitusvelvollisuuden täyttämättä jättäminen, kun se johtuu epätietoisuudesta tai erehdyksestä ei aiheuta asiakkaalle oikeusturvan menetystä.

Menettelyn kehittäminen

Verohallituksen selvityksessä todetaan lopuksi, että kahta erilaista menettelyä henkilöasiakkaiden verotuksessa ei voitu pitää hyvänä ratkaisuna asiakkaiden

eikä verohallinnon näkökulmasta. Verohallinnon tavoitteeksi oli asetettu yhtenäiseen menettelyyn siirtyminen henkilöasiakkaiden verotuksessa lähivuosina.

2.2

Kantelijan vastine

Kantelijan vastineen mukaan hänen kantelunsa koski tiedottamista tilanteesta, jossa verovelvollinen oli siirretty uuden menettelyn piiriin. Hänen kohdallaan tämä tilanne oli vuoden 2002 ilmoitusvelvollisuutta täytettäessä. Kantelija ei voinut ymmärtää, että tiedottaminen tässä tilanteessa olisi voinut aiheuttaa epätietoisuutta. Hän epäili, että menettelyllä oli haluttu välttää hallinnon näkökulmasta katsottuja turhia kuluja. Tätä tukee Verohallituksen selitys, jonka mukaan henkilökohtaisten kirjeiden lähettämistä ei pidetty tarkoituksenmukaisena 3 miljoonalle veroehdotusasiakkaalle.

Verohallituksen selvityksen mukaan veroehdotusmenettelyyn piiriin kuului jo noin 3 miljoonaa asiakasta ja perinteisen veroilmoitusmenettelyn piirissä oli noin 1,2 miljoonaa asiakasta. Jos uuden menettelyn piiriin siirtyville tiedotettaisiin muutoksesta, määrällisesti tämä tiedottamistarve olisi pieni ja sen aiheuttamat kustannukset pienenisivät sitä mukaa kuin yhä suurempi joukko olisi siirretty veroehdotusmenettelyyn piiriin. Tiedotustarvetta ja tiedotuksen tarkoituksenmukaisuutta ei tulisikaan tarkastella viranomaisen vaan hallintoalamaisen näkökulmasta.

Kantelija korosti, että verohallinnon yleinen tiedottaminen asiasta ei ole riittävää tiedottamista yksittäisen verovelvollisen kannalta. Kysymyksessä ei ollut hallinnon satunnainen laiminlyönti vaan harkittu ja vakiintuneeksi omaksuttu hallintokäytäntö. Tähän huonoon hallintokäytäntöön tuli oikeusasiamiehen puuttua.

3

RATKAISU

Katson verohallinnon menetelleen puutteellisesti siinä, että se vastoin asian asianmukaista käsittelyä ja hyvän hallinnon laadullisia vaatimuksia ei ilmoita verovelvolliselle siitä, että hänet on siirretty veroilmoitusmenettelystä veroehdotusmenettelyyn tai päinvastoin eikä ohjaa verovelvollista siitä, miten hänen tässä uudessa menettelyssä tulee toimia täyttääkseen laissa säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa.

Perustelen ratkaisuani seuraavasti.

3.1

Oikeusohjeet

Hyvä hallinto

Suomen perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä lain mukaan toimivalta isessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi.

Vuoden 2004 alusta voimaan tulleen hallintolain tarkoituksena on toteuttaa ja edistää hyvää hallintoa sekä oikeusturvaa hallintoasioissa. Lain tarkoituksena on myös edistää hallinnon palvelujen laatua ja tuloksellisuutta.

Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen toimien on muun ohella suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia.

Hallintolain 7 §:n mukaan asiointi ja asian käsittely viranomaisessa on pyrittävä järjestämään siten, että hallinnossa asioiva saa asianmukaisesti hallinnon palveluita ja viranomainen voi suorittaa tehtävänsä tuloksellisesti.

Lakia koskevan hallituksen esityksen (HE 72/2002 vp) yleisperustelujen johdanto-osassa todetaan, että vuoden 1995 perusoikeusuudistuksen yhteydessä hallitusmuodon perusoikeusluetteloon lisättiin säännökset oikeudesta hyvään hallintoon ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Nykyisin perustuslain 21 §:ään sisältyvät säännökset ilmentävät vaatimuksia viivytyksettömästä ja asianmukaisesta viranomaistoiminnasta sekä hallinnollisessa päätöksenteossa noudatettavista keskeisistä menettelyllisistä oikeusturvatakeista. Pykälä sisältää myös lainsäätäjään kohdistuvan toimeksiannon hyvän hallinnon takeiden turvaamisesta lailla.

Johdanto-osan mukaan perustuslaillinen toimeksianto edellyttää hyvän hallinnon takeiden turvaamista kokonaisuutena. Tämä tarkoittaa sekä menettelyllisten oikeusturvatakeiden että hyvää hallintoa koskevien laadullisten vaatimusten laintasoista vahvistamista. Hyvän hallinnon takeilla voidaan ymmärtää lähinnä vaatimuksia tehokkaasta ja palveluperiaatteen mukaisesta virkatehtävien hoitamisesta. Hyvä hallinto merkitsee myös pyrkimystä joustavaan ja vuorovaikutteiseen hallintokäytäntöön. Tämä merkitsee muun ohella sitä, että asiakkaiden tarpeet otetaan riittävästi huomioon viranomaispalveluja järjestettäessä.

Hallituksen yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan palveluperiaatetta ja palvelun asianmukaisuutta koskevan 7 §:n kohdalla, että lakiin ehdotetaan otettavaksi säännökset hallinnon palvelun asianmukaisuudesta sekä asiointin järjestämistä koskevista yleisistä lähtökohdista. Asiakasnäkökulman korostaminen ja viranomaistoiminnan tuloksellisuuden parantaminen ovat olleet hallinnon kehittämisen keskeisiä painopistealueita. Esityksen tarkoituksena on yhtäältä turvata viranomaispalvelujen saatavuus sekä toisaalta varmistaa, että asiointia järjestettäessä kiinnitetään riittävää huomiota hallinnossa asioivien tarpeisiin.

Edelleen esityksessä todetaan, että palveluperiaate ja viranomaisen tehtävien tuloksellinen hoitaminen merkitsevät sitä, että asiointi tulisi voida tapahtua sekä

hallinnossa asioivan että vira nomaisen kannalta mahdollisimman nopeasti, joustavasti ja yksinkertaisesti sekä kustannuksia säästäen.

Ilmoitusvelvollisuutta koskevat oikeusohjeet

Verotusmenettelystä annetun lain 7 §:n 1 momentin mukaan verovelvollisen, jolla on verovuonna ollut veronalaista tuloa tai varallisuutta, on verotusta varten annettava kehotuksesta veroilmoitus. Velvollinen antamaan veroilmoituksen on myös jokainen muu, jolta verovirasto sitä erityisesti vaatii.

Pykälän 2 momentin mukaan a setuksella voidaan säätää niiden velvollisuudesta antaa veroilmoitus, joilla ei ole veronalaista tuloa tai varallisuutta.

Pykälän 3 momentin mukana verovelvollisen on verotusta varten annettava myös muita verotusta koskevia ilmoituksia sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää.

Pykälän 4 momentin mukaan verovelvollisen, jolla ei ole muita tuloja, vähennyksiä, varoja tai velkoja taikka muita verotukseen vaikuttavia vaatimuksia kuin hänelle lähetettyyn veroehdotukseen sisältyy, ei tarvitse antaa veroilmoitusta.

Lain 8 §:n 1 momentin mukaan Verohallitus määrää, milloin ja mille verovirastolle veroilmoitus tai muu ilmoitus on annettava. Pykälän 2 momentin mukaan veroviraston on vaadittaessa annettava todistus veroilmoituksen tai muun ilmoituksen vastaanottamisesta. Pykälän 3 momentin mukaan verovirasto voi pyynnöstä pidentää veroilmoituksen tai siihen liitettävien tietojen ja selvitysten taikka muun ilmoituksen antamisaikaa. Päätökseen ei saa hakea muutosta.

Voimassa olevan Verohallituksen veroilmoitusta koskevan päätöksen (1305/2003) 4 §:n 1 momentin mukaan veroilmoitus sekä asuntoyhteisön muu ilmoitus on kultakin verovuodelta annettava viimeistään seuraavan vuoden tammikuun 31 päivänä, jollei jäljempänä toisin määrätä.

Päätöksen 12 §:n mukaan 1 momentin mukaan luonnollinen henkilö ja kuolinpesä, joka ei ole saanut verovirastolta veroilmoituslomaketta, ei ole velvollinen antamaan veroilmoitusta päätöksen 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuna aikana. Veroilmoitus on kuitenkin annettava viimeistään 2 momentissa mainittuna aikana, jos verovelvollinen ei ole saanut myöskään veroehdotusta. Pykälän 2 momentin mukaan korjattu veroehdotus tai 1 momentissa tarkoitettu veroilmoitus annetaan viimeistään kesäkuun 19 päivänä.

Veronkorotusta koskevat määräykset

Verotusmenettelystä annetun lain 32 §:n 1 momentin mukaan, jos veroilmoituksessa tai muussa ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa taikka verovelvollisen antamassa muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä verovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen tai jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan

myöhässä, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 150 euron suuruinen veronkorotus.

Voimassa olevassa Verohallituksen yhtenäistämisohjeessa vuodelta 2003 toimitettavaa verotusta varten, dnro 2894/32/2003, on annettu veronkorotusta koskevia määräyksiä. Ohjeen kohdassa 6.2 selostetaan veronkorotuksen määrittämistä henkilöverotuksessa. Ohjeen kohta 6.2.1 koskee veronkorotuksen määrittämistä myöhästymisen johdosta. Kohdan mukaan, jos veroehdotus, veroilmoitus, tieto tai muu asiakirja on jätetty myöhässä verovirasto voi määrätä korkeintaan 150 euron veronkorotuksen. Veronkorotusta ei määrätä, jos verovelvollinen on pätevästä syystä johtuneen esteen lakattua heti palauttanut veroehdotuksen tai antanut veroilmoituksen, tiedon tai muun asiakirjan.

Edelleen kohdassa todetaan, että kun verovelvollista kehoitetaan antamaan veroilmoitus, on verovelvollista kuultava samassa kirjeessä myös veronkorotuksesta. Jos myöhästymiseen on ollut pätevä syy, korotusta ei määrätä. Tällainen syy on esim. ilmoitusvelvollisen sairaus veroehdotuksen palautusaikana tai veroilmoituksen jättöaikana.

3.2

Oikeuskirjallisuus

Henkilöverotusta koskevassa oikeuskirjallisuudessa (Heikki Niskakangas: Henkilöverotus, Helsinki 2002, ss 18:1, vert. myös Myrsky - Linnakangas: Verotusmenettely ja muutoksenhaku ss. 26, Helsinki 2000) on ilmoitusvelvollisuuden osalta todettu, että tulo- ja varallisuusverotukset perustuvat ensisijaisesti veroilmoitukseen, jonka antamista on pidetty kansalaisvelvollisuutena. Veroilmoituksen antamisajasta ja -paikasta ja -ajankohdasta sekä sisällöstä on säädetty verotusmenettelystä annetun lain 2 luvussa. Määräykset eivät ole yhtä yksityiskohtaiset kuin aikaisemmin verotuslaissa ja -asetuksessa. Monet aikaisemmin lakiin kirjoitetut määräykset voi nykyisin antaa Verohallitus tai valtiovarainministeriö. Esimerkiksi ilmoituksen antamisajasta ja verotuksen päättymisajankohdasta päättää Verohallitus. Pääsääntönä on, että veroilmoitus on kultakin verovuodelta annettava viimeistään seuraavan vuoden tammikuun 31. päivänä.

Edelleen oikeuskirjallisuudessa on todettu veronkorotuksen osalta, että jotta verovelvollinen täyttäisi ilmoitusvelvollisuutensa, veroviranomaisilla on ensisijaisena painostuskeinona hallinnollinen veronkorotusmenettely. Veronkorotus on porrastettu verovelvollisen ilmoituksen puutteellisuuden mukaan. Jos veroilmoituksessa tai muussa verovelvollisen antamassa tiedossa on vähäinen puutteellisuus tai virhe, voidaan määrätä enintään 150 euron veronkorotus. Edellytyksenä kuitenkin on, ettei verovelvollinen ole noudattanut lähetettyä virheenkorttaamiskehotusta. Samansuuruisen veronkorotuksen voi aiheuttaa myös se, että verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut veroilmoituksen tai muun asiakirjan myöhässä. Verovelvollisella on näytövelvollisuus pätevän syyn olemassaolosta.

3.3

Arviointi

Verohallituksen veroilmoitusta koskevan päätöksen ja tänne annetun selvityksen mukaan, kun verovelvollinen siirretään verotusilmoitusmenettelystä veroehdotusmenettelyyn, riittävänä osoituksena tästä pidetään sitä, että verovelvollinen ei saa vuodenvaihteessa veroilmoituslomaketta eikä veroilmoituksen täyttöohjetta. Vastaavasti, jos verovelvollinen siirretään veroehdotusmenettelystä ilmoitusmenettelyyn, hänelle lähetetään vuodenvaihteessa veroilmoituslomake ja veroilmoituksen täyttöohje. Verovelvolliselle ei siten anneta mitään ilmoitusta siitä, että hänen ilmoitusvelvollisuutensa tapaa on muutettu eikä ohjetta siitä, miten hänen tässä uudessa menettelyssä tulee toimia täyttääkseen ilmoitusvelvollisuutensa.

Verotusmenettelystä annetun lain säännökset korostavat edelleenkin verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuutta. Oikeuskirjallisuudessa tätä velvollisuutta on pidetty kansalaisvelvollisuutena. Tulo- ja varallisuusverotusten on todettu perustuvan ensisijaisesti verovelvollisen ilmoitusvelvollisuutensa nojalla antamaan veroilmoitukseen. Ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyöntiin on liitetty myös hallinnollisena seuraamuksena veronkorotus. Verohallituksen selvityksen mukaan veronkorotusta ei tosin määrätä, jos verovelvollinen perustellusti on pitänyt itseään veroehdotusasiakkaana ja jättänyt veroilmoituksen 19.6. mennessä. Oikeuskirjallisuuden mukaan näyttövelvollisuus laiminlyöntiin johtaneen pätevän syyn olemassaolosta on kuitenkin verovelvollisella. Ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnin seurauksena voi olla lisäksi arvioverotus ja jälkiverotus.

Verotusmenettelystä annetun lain ilmoitusvelvollisuutta koskevat määräykset eivät ole yhtä yksityiskohtaiset kuin aikaisemmin verotuslaissa ja -asetuksessa. Veroilmoituksen ja veroehdotuksen antamisajankohdasta päättää Verohallitus. Verohallituksen päätöksen määräykset veroilmoituksen ja veroehdotuksen antamisajankohdasta eivät ole kaikkien verovelvollisten tiedossa. Kysymyksessä ovat kuitenkin verotusmenettelyyn ja verovelvollisen ilmoitusvelvollisuuteen kuuluvat keskeiset seikat.

Perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa asianmukaisesti käsitellyksi. Vuoden 2004 alusta voimaan tulleen hallintolain määräyksillä on täsmennetty säännöksestä johdettavia hyvän hallinnon perusteita. Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen toimien on suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia. Lakia koskevan hallituksen esityksen mukaan säännös merkitsee luottamuksensuojan laintasoista vahvistamista. Yksilön tulee voida luottaa viranomaisen toiminnan oikeellisuuteen ja virheettömyyteen sekä viranomaisten tekemien hallintopäätösten pysyvyyteen. Lain 7 §:n mukaan asiointi ja asian käsittely viranomaisessa on pyrittävä järjestämään siten, että asioiva saa asianmukaisesti hallinnon palveluita. Hallituksen esityksessä on korostettu asiakkaan tarpeiden huomioon ottamista palvelujen järjestämisessä.

Tulo- ja varallisuusverotuksen toimittaminen on perinteisesti perustunut verovelvollisen kultakin vuodelta kehotuksesta antamaan veroilmoitukseen. Kun

veroviranomainen yksipuolisesti muuttaa verovelvollisen keskeistä ilmoitusvelvollisuuden perustetta siirtämällä hänet veroilmoitusmenettelystä veroehdotusmenettelyyn tai päinvastoin, perustuslaissa turvattuun hyvään hallintoon ja asianmukaiseen asian käsittelyyn kuuluu, että siitä ilmoitetaan henkilökohtaisesti verovelvolliselle. Mielestäni verovelvollisen kansalaisvelvollisuudekseen käsittämän ja sanktioidun ilmoittamisvelvollisuuden toteuttamistavasta ja –ajankohdasta ei saa olla epätietoisuutta. Pelkkä yleinen tiedottaminen lehdistössä ei ole riittävää.

Käsitykseni mukaan hyvä hallinto ja asianmukainen viranomaistoiminta edellyttävät, että verovelvolliselle ilmoitetaan viimeistään veroilmoituslomakkeiden lähettämisaikana siitä, että hänen ilmoitusvelvollisuutensa on muutettu ja että hänet on siirretty veroilmoitusmenettelystä veroehdotusmenettelyyn tai päinvastoin. Samalla hänelle tulee antaa ohjeet siitä, miten hänen tässä uudessa menettelyssä tulee toimia täyttääkseen laissa säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa.

Verohallituksen selvityksessään esittämät tarkoituksenmukaisuus - ja muut perusteet eivät mielestäni ole hyväksyttäviä syitä sille, että verovelvollinen ei saa asianmukaista palvelua tässä verotusmenettelyyn kuuluvassa keskeisessä ja tärkeässä asiassa. Käsitykseni mukaan verohallinnon menettely ei siten ole ollut hyvän hallinnon mukainen. Erityisesti menettely ei mielestäni täytä vuoden 2004 alusta voimaan tulleessa hallintolaissa viranomaistoiminnalle säädettyjä hyvän hallinnon laadullisia vaatimuksia.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.3 esittämäni käsityksen verohallinnon menettelyn puutteellisuudesta Verohallituksen tietoon.

Pyydän Verohallitusta ilmoittamaan 1.12.2004 mennessä, mihin toimenpiteisiin tämä päätös on antanut aihetta.